

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213212970
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7213212970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v právnej veci žalobcu: I. X. a.s., F. 7, W., IČO: XX XXX XXX, zast. U. M. X., usadená euroadvokátka, M. 7, P., proti žalovanému: U. U. nar. X.X. IXXX, Q. XX, D., o zaplatenie 805,64 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 18C/154/2014-110 z 22.10.2014 jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 805,64 eur s príslušenstvom titulom neuhradených splátok spotrebiteľského úveru uzavretého 24.4.2006. Žalobca uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanému poskytnutý formou jednorazového financovania úver vo výške 4.979,09 eur, ktorý mal žalovaný uhradiť v 72 mesačných splátkach po 97,32 eur počnúc 15.5.2006. Žalovaný tak mal vrátiť celkom 7.007,04 eur, pričom táto suma zodpovedala úveru vo výške 4.979,09 eur, zmluvne dohodnutým úrokom v rozsahu 1.824,91 eur a poplatku za poistenie úveru vo výške 203,04 eur. Úver bol poskytnutý na účet žalovaného po odpočítaní poplatku za uzavretie úverovej zmluvy dohodnutého v sume 99,58 eur. Žalovaný poukázal na úhradu dlhu v celkovej výške 6.240,10 eur, ktorá bola započítaná na úverovú istinu v rozsahu 4.267,26 eur, na zmluvné úroky v rozsahu 1.795,18 eur a na poplatky za poistenie úveru vo výške 177,66 eur. Zostatok neuhradeného dlhu predstavoval neuhradené splátky splatné od 15.8.2011 do 15.4.2012, čo na istine zodpovedalo sume 711,71 eur na úrokoch sume 29,85 eur a na poplatku za poistenie v sume 25,38 eur.

Žalovaný s nárokom žalobcu nesúhlasil. Poukazujúc na žalovanú sumu mal za to, že si splnil svoj záväzok v celom rozsahu, čo dokladoval výpisom z účtu ako aj poštovými peňažnými poukážkami, z ktorých vyplýva rozsah úhrady vo výške 6.240,25 eur. Zároveň poukázal na skutočnosť, že po úhrade záväzku v mesiaci apríl 2009. Listom oznamoval žalobcovi zmenu bydliska a žiadal o potvrdenie úhrady záväzku, pričom žalobca nereagoval. Konštatoval, že pokiaľ mu žalobca zasielal zásielky na adresu, na ktorej nebýval, to dosvedčuje nekorektné správanie žalobcu, ktorý až po uplynutí viacerých rokov od úhrady záväzku, sa domáhal práva na plnenie na súde.

Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania (listinnými dôkazmi - Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 24.4.2006, listami žalobcu z 15.5.2006 a 29.4.2006) a s poukazom na ust. §

23a zák.č. 634/1992 Zb., § 2 zák.č. 258/01 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že z charakteru zmluvného vzťahu a spôsobu jeho vzniku žalobca v konaní vystupoval ako podnikateľský subjekt uzatvárajúci zmluvu v rámci svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zo zmluvy nekonala v rámci podnikateľskej činnosti, teda bol v pozícii spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy uzavretej sporovými stranami, ktorá má formu vopred pripraveného predtlačeneného formulára vyplýva, že žalobca vyžadoval, aby žalovaný uvedenú zmluvu podpísal na všetkých príslušných miestach. To znamenalo, že žalovaný žiadnym spôsobom obsah zmluvy neovplyvňoval, teda nemal ani žiadny vplyv na rozsahu práv a povinností, ktoré žalobca v zmluve stanovil, a ak mal záujem o poskytnutie finančných prostriedkov, bol nútený akceptovať zmluvu ako celok. V zmluve je síce údaj o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN), v hodnote 5,86%, údaje o poplatku spojeného s poskytnutím úveru v hodnote 99,58 eur, zmluva však neobsahuje žiadne údaje o nákladoch spojených s poistením, nevyplýva z nej ani dohoda o poistení (spotrebiteľovi sú v časti zmluvy obsahovo nesúvisiacej s predmetom zmluvy podsúvané informácie o poisťovni zmluvy, ktorú uzavrel žalobca), absentujú tiež údaje o úrokoch z úveru. Ani z oznámenie doručeného žalovanému po poskytnutí úveru nevyplývajú údaje o úrokoch z úveru, v akej sume a z akých dôvodov, by mal platiť náklady spojené s poistením.

Z uvedeného súd vyvodil, že žalovanému boli poukázané finančné prostriedky oproti dohodnutej sumy 4.979,04 eur, len vo výške 4.879,51 eur, napriek tejto skutočnosti úroky si žalobca uplatnil z celej sumy 4.979,04 eur. Spôsob úpravy zmluvných vzťahov v porovnaní s nárokmi, ktoré si žalobca na základe zmluvy voči žalovanému uplatnil, javí snahu o zavádzanie žalovaného ako spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ nie je vopred a zrozumiteľne informovaný o všetkých požiadavkách veriteľa a nárokoch, ktoré mu v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru vznikajú. Nároky veriteľa sú skryté do ustanovení zmluvy nesúvisiacich s predmetom zmluvy a tým, o čo mal skutočne žalovaný záujem - požičanie finančných prostriedkov.

Vychádzajúc zo zásady ochrany slabšej zmluvnej strany, ktorou je v dodávateľsko-spotrebiteľskom vzťahu práve menej odborne zdatný spotrebiteľ, zákonodarca v právnej úprave o spotrebiteľských úveroch stanovil, že v prípade, ak nie sú v zmluve uvedené úroky a poplatky, ktoré si veriteľ uplatnil, nemôže ich od spotrebiteľa požadovať. Z obsahu zmluvy ani ďalších listín odosielaných žalovanému nie je možné vyvodiť podmienky úročenia úveru, nie sú dohodnuté ani poplatky za poistenie, ani ich právny dôvod, zmluva je koncipovaná spôsobom, keď núti spotrebiteľa, aby svojim podpisom potvrdil, aj tie jej časti, o ktoré by inak nemal záujem, keď bez akéhokoľvek súvisu so záujmom spotrebiteľa, súčasne spotrebiteľ žiada o vydanie úverovej karty, súhlasí s dohodou o zrážkach zo mzdy a veriteľ výslovne vyžaduje, aby spotrebiteľ žiadne údaje v zmluve neškrtil a neprepisoval. Uvedenie rozsahu poplatkov, úrokov RPMN, nie je samoučelnou požiadavkou, nakoľko ide o kritériá, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodovať o tom, či do zväzkového vzťahu s daným veriteľom vstúpi alebo je pre neho výhodnejšia iná ponuka.

Pretože zmluva neobsahuje údaje vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z., je v zmysle jeho ustanovení veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka len vrátenie toho, čo mu skutočne poskytol. Z rozsahu poskytnutých finančných prostriedkov žalovanému a finančných prostriedkov žalobcovi vrátených je zrejmé, že záväzok žalovaného zo zmluvy zanikol splnením (§ 559 Občianskeho zákonníka), a preto súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže v danom prípade žalobcovi ako procesne neúspešnej strane náhrada trov konania nepatrí, žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a vec vrátil prvostupňovému súdu k novému prerokovaniu veci.

Uviedol, že súd žalobu zamietol s odôvodnením, že spôsob úpravy zmluvných vzťahov v porovnaní s nárokmi, ktoré si žalobca na základe zmluvy voči žalovanému uplatnil, javí snahu o zavádzanie žalovaného ako spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ nie je vopred a zrozumiteľne informovaný. Podľa názoru súdu sú nároky veriteľa skryté do ustanovení zmluvy nesúvisiacich s predmetom zmluvy, pretože z obsahu zmluvy ani ďalších listín nie je možné vyvodiť podmienky úročenia úveru, nie sú dohodnuté ani poplatky za poistenie ani ich právny dôvod, zmluva je koncipovaná spôsobom, keď núti spotrebiteľa, aby svojim podpisom potvrdil aj tie časti, o ktoré by inak nemal záujem - vydanie úverovej karty, dohodu o zrážkach zo mzdy a zmluva podľa názoru súdu neobsahuje údaje vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z..

Žalobca s takýmto názorom súdu nesúhlasí. V zmluve z 24.4.2006 je uvedená RPMN 5,86%, výška úveru, počet mesačných splátok a výška mesačnej splátky, poplatok za uzavretie zmluvy. V danom prípade sa žaloba nevzťahuje na úverovú kartu, jedná sa o klasický spotrebiteľský úver a podmienky v zmluve sú uvedené jednoznačne a jasne. Zmluva podľa žalobcu obsahuje všetky náležitosti stanovené zák.č. 258/2001 Z.z. Ak súd poukázal na poistenie úveru, toto bolo dobrovoľným záväzkom žalovaného. Ak by súd dospel k záveru, že na postenie nemá žalobca nárok, nečiní to neplatným celú zmluvu.

Preto v danom prípade neprichádza do úvahy posúdenie bezdôvodného obohatenia, ale posúdenie nárokov zo zmluvy, ktorá je platná.

Navyše podľa § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Vzhľadom na uvedené, mal žalobca za to, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí presne neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, tzn., že závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. Teda súd prvého stupňa sa v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. nevysporiadal dostatočne so skutkovým ani s právnym posúdením veci.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd konštatuje správnosť napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zmluva, na základe ktorej uplatňuje žalobca svoju pohľadávku neobsahuje údaje vyžadované zák.č. 258/2001 Zb., a preto je žalobca oprávnený od žalovaného požadovať vrátenie len toho, čo mu poskytol, a žalovaný to aj splnil.

Dôvody uvedené v odvolaní sú len názorom odvolateľa, ktorý však pre rozhodnutie odvolacieho súdu nemá právny význam.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, žalovanému trovy nevznikli, a preto odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.